

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 3 lipca 2013 r. w sprawie T-205/12 oraz stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej z dnia 1 marca 2012 r. w sprawie R 387/2011-1;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi jako jedyny zarzut błędną wykładnię i nieprawidłowe zastosowanie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009⁽¹⁾. W uzasadnieniu wnosząca odwołanie wywodzi:

Sąd dokonał błędnej wykładni pojęcia identyczności towarów, ponieważ towary: „cygara” zrównał z bardziej ogólnym pojęciem „wyrobów tytoniowych”. W ten sposób Sąd nadmiernie rozszerzył zakres ochrony znaku towarowego, na który powołano się w sprzeciwie.

Sąd dokonał błędnej wykładni pojęcia podobieństwa towarów, ponieważ również przy ocenie podobieństwa towarów nie powinien z góry założyć podobieństwa pojedynczego towaru: „cygara” do towarów mieszczących się w szerszym pojęciu „artykułów dla palaczy”.

Przy porównaniu oznaczeń Sąd nie zastosował prawidłowo orzecznictwa dotyczącego całościowej oceny, ponieważ porównał jedynie elementy „LIBERTAD” i „LIBERTE” i pominął całkowicie wszystkie pozostałe elementy rozpatrywanych znaków.

W szczególności dominujące znaczenie należało przyznać innym elementom kolidującym ze sobą znaków, między innymi kombinacji kolorystycznej zakwestionowanego znaku i znaku, na który powołano się w sprzeciwie, a także określeniu „LA”.

Równie błędnie Sąd zastosował wypracowane przez Trybunał wytyczne dotyczące conceptualnego podobieństwa, ponieważ nie uwzględnił w wystarczającym stopniu faktu, że rozpatrywane znaki zostały sformułowane w dwóch różnych językach.

W sumie, postępując tak, Sąd doszedł do nietrafnych wniosków.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 3 lipca 2013 r. w sprawie TT-206/12 GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 16 września 2013 r. przez GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH

(Sprawa C-495/13 P)

(2013/C 325/29)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH (przedstawiciele: adwokaci I. Memmler i S. Schulz)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Villiger Söhne GmbH

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie wyroku Sądu z dnia 3 lipca 2013 r. w sprawie T-206/12 oraz stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej drugiej strony postępowania z dnia 1 marca 2012 r. w sprawie R 411/2011-1;
- obciążenie drugiej strony postępowania kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie jest wymierzone przeciwko wyrokowi sądu, na mocy którego oddalona została skarga wnoszącej odwołanie o stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 1 marca 2012 r. dotyczącej postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Villiger Söhne GmbH i GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH.

Jako jedyny zarzut wnosząca odwołanie podnosi błędną wykładnię i błędne zastosowanie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009⁽¹⁾.

W uzasadnieniu wnosząca odwołanie podnosi co następuje:

Sąd dokonał błędnej wykładni pojęcia „identyczność towarów”, ponieważ potraktował towar „cygara” jako tożsamy z ogólniejszym pojęciem „wyroby tytoniowe”. W ten sposób Sąd dokonał niestosownego rozszerzenia zakresu ochrony znaku towarowego, na który powołano się w sprzeciwie.

Sąd dokonał błędnej wykładni pojęcia „podobieństwo towarów”, ponieważ również w ramach oceny podobieństwa towarów nie powinien był potraktować pojedynczego towaru „cygaro” jako podobny do ogólniejszego pojęcia „artykuły dla osób palących”.

W ramach porównania oznaczeń Sąd nie zastosował w prawidłowy sposób doktryny wymagającej dokonania oceny globalnej, ponieważ porównał jedynie elementy „LIBERTAD” i „LIBERTE”, nie biorąc pod uwagę pozostałych elementów znaków towarowych.

Dokonując prawidłowego zastosowania doktryny wymagającej dokonania oceny globalnej Sąd powinien był w szczególności przyznać większe znaczenie niektórym innym elementom porównywanych znaków towarowych, m.in. kombinacji koloro-

stycznej znaku towarowego, wobec którego wniesiono sprzeciw i określeniu „LA” występującym w znaku towarowym, na który powołano się w sprzeciwie.

Sąd zastosował również błędnie sformułowane przez Trybunał zasady dotyczące ustalania podobieństwa pojęć, ponieważ nie uwzględnił w dostatecznym stopniu rozmaitych języków, w których zredagowane zostały znaki towarowe.

Podsumowując Sąd doszedł zatem do niewłaściwego wniosku.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. sprawie wspólnotowego znaku towarowego, Dz.U. 78, s. 1